

1. บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน และการประมง เป็นต้น ในอดีตรูปแบบทางการเกษตรของไทยเป็นเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม เนื่องจากธรรมชาติยังคงรักษาความอุดมสมบูรณ์ไว้ โดยระบบนิเวศยังดำเนินไปได้อย่างสมดุล ทำให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรต่อไร่สูง แต่ในสภาพการณ์ปัจจุบัน มีหลายสิ่งหลายอย่าง ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในด้านระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมขึ้น เช่น เกิดภาวะโลกร้อน ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาล การเสื่อมสภาพลงของดิน ปัญหาที่เกิดจากโรค แมลงและวัชพืช เป็นต้น สิ่งเหล่านี้บ่งบอกว่าเกษตรกรรมต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่เปลี่ยนไป เช่น การใช้สารเคมีมากขึ้น เพื่อต้องการเพิ่มปริมาณผลผลิตให้มากขึ้น แต่ปรากฏว่าผลที่ได้ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่างๆ ที่สูงขึ้น โดยที่มีสารพิษตกค้างมากในอาหาร ทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขอนามัยของผู้บริโภค จึงเป็นสาเหตุให้ขาดการยอมรับและปฏิเสธการซื้อสินค้าเกษตรที่มีสารเคมีตกค้างสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด จากสาเหตุดังกล่าวทำให้รัฐบาลไทยได้มีนโยบายสนับสนุนให้มีการทำเกษตรในรูปแบบใหม่ โดยการลดการใช้สารเคมี ให้หันมาใช้สารเคมีจากธรรมชาติหรือสารสกัดจากธรรมชาติ โดยส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรที่เน้นการทำเกษตรอินทรีย์ เช่นการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ และน้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น ปัจจุบันเกษตรกรไทยเริ่มให้ความสนใจในด้านสุขภาพอนามัยในการบริโภคเพิ่มมากขึ้น จึงเกิดแนวคิดในการกลับมาใช้รูปแบบการเกษตรที่ไม่พึ่งพาสารเคมี และสารสังเคราะห์หรือที่เรียกว่า การใช้ระบบเกษตรอินทรีย์ (Organic farming) ซึ่งในความหมายของสถาบันที่เกี่ยวข้องที่สำคัญที่สุดคือ สถาบันมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (IFOAM) นั้น เกษตรอินทรีย์จะหมายถึง ระบบการเกษตรที่ผลิตอาหารและเส้นใยด้วยความยั่งยืนทางธรรมชาติของพืช สัตว์ และนิเวศ การเกษตร โดยนำน้ำหมักชีวภาพนั้นเป็นสารละลายสีน้ำตาลขึ้นที่ได้จากการย่อยสลายเชลล์พืชหรือเชลล์สัตว์ โดยผ่านกระบวนการหมักของจุลินทรีย์ที่ต้องการออกซิเจนและไม่ต้องการออกซิเจน ด้วยการเติมอากาศน้ำตาลหรือน้ำตาลทรายให้เป็นพลังงานของจุลินทรีย์ที่ทำงานที่ย่อยสลาย ซึ่งมีจุลินทรีย์ในกลุ่มแบคทีเรียที่น่าสนใจ ได้แก่ *Bacillus* sp., *Lactobacillus* sp. และ *Streptococcus* sp. ส่วนกลุ่มเชื้อรากแก่ *Aspergillus niger*, *Pennicillium* sp. และ *Rhizopus* และกลุ่มเชื้อรากแก่ *Canida* sp. ดังนั้นในน้ำหมักชีวภาพที่ผ่านกระบวนการย่อยสลายอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงประกอบไปด้วยจุลินทรีย์หลายชนิดหลายสายพันธุ์ และสารประกอบจากเชลล์พืชหรือเชลล์สัตว์ได้แก่ คาร์โบไฮเดรต โปรตีน กรดอะมิโน ธาตุอาหาร เช่น ไนโตรเจน และฟอสฟอร์ในปริมาณที่แตกต่างกัน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตของพืชและช่วยให้พืชสามารถดูดซึมน้ำและแร่ธาตุได้ดีขึ้น

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงได้มุ่งเน้นการหาวิธีการหมักที่แน่นอน ตลอดจนการวิเคราะห์หาปริมาณของธาตุอาหารพืชบางชนิดในน้ำหมักผลไม้สูตรต่างๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับเกษตรกรในการนำน้ำหมักชีวภาพไปใช้ประโยชน์ต่อไป